

dingen, og hvor Blandingen da var en unødvendig Fordyrelse (jfr. ogsaa indenrigsministeriel Bekendtgørelse af 24. Maj 1917, der forbyder at iblande Maksimalprisvarer i andre Varer, saaledes at Maksimalprisen paa den Maade omgaas).

Q. Grundet paa Mangel paa visse Raastoffer har dels Kommissionen og dels Ernæringsraadet indstillet at forbyde at bruge visse Raastoffer til visse Varer (f. Eks. Sprit og Øl), har forlangt eller begunstiget visse Fabrikationsmetoder, f. Eks. ved Gær, ligesom man har begrænset Produktionen af Varer, man dømte unødvendige, og hvortil Raastofferne kun fandtes i begrænset Mængde.

I denne Sammenhæng kan understreges, at man ofte har paabudt Stempling af Detailpriser i Varen, men saaledes, at Bestemmelsen i Loven angaaende unfair Konkurrence om, at Detaillisten ikke maa sælge under den af Fabrikken fastsatte Pris, ikke gælder i dette Tilfælde.

R. En stor Indgriben er sket, hvor man har paabudt, at Produktionen skulde afleveres til det offentlige (Korn), særlig naar disse Priser var fastsatte ved Lov. Aflevering af Produktionen kan ogsaa siges at finde Sted om end ikke direkte til Staten gennem Smør- og Mælkelovens Bestemmelser.

S. Staten har indkøbt en Række Varer efter Hjemmel i Loven af 7. August, snart efter Finanslovanmærkningen og undertiden efter særlige Love og vel ogsaa uden Love. Vi har haft Tilførsler af Majs, af Foderkager, endvidere Indførsel af Brænde, Carbid og andet. Staten ligger endvidere inde med Tørv. Endvidere er det muligt, at Staten gennem offentlige Institutioner, der bruger f. Eks. Kul, har indkøbt mere, end den ellers vil. Disse Varer har Staten snart solgt med Tab, snart med Fortjeneste og snart til cost-Pris. Hertil kommer endvidere den saakaldte Smørreserve.

T. Endelig maa nævnes som indskrænkende Forholdsregler: Telegramcensuren, Pastvagen og den skarpe personlige Undersøgelse af Rejsegods samt Optagelse af Mandtalsregister for Ernæringskortenes Skyld. Herunder hører ogsaa Regler om Forbud mod Avertissementer om Salg af Ernæringskort og Bytてhandel med Maksimalvarer eller Varer, hvorpaa der er Maksimalavance. Endelig har Landbrugsministeriet benyttet en faktisk Magtstilling til at autorisere Fødtproducenter, Talgsmelterier, visse Eksportører og visse handlende. Ifølge Hudeordningen er Autorisationen af Hudegrossister overgaaet til Hudenævnet.

Med Hensyn til Prisreguleringen og Rationeringen er den ofte sket paa Forlangende af vedkommende erhversdrivende. Sennepsfrø-Maksimalpris er sat efter Indstilling af Industriraadet, Hude- og Læderordningen efter Opfordring fra det staaende Landbrugsudvalg, der ogsaa har forlangt Maksimalpris paa Maskindele. Skattelovsudvalget har forlangt Regulering af Tobakspriserne. For Majsordningen har Importørerne været ivrige, for Skotøjsdetailordningen Skotøjsfabrikkerne. Kulimportørerne har i Forgaars hævdet, at Kulordningen maa ikke falde bort. De af Ø. K. hidbragte Kolonialvarer bliver reguleret endogsaa til Detailpris efter Ø. K.s Ønske og Forslag. En Række Maksimalpriser og Rationeringsregler og Eksportforbud skyldes Industriraadets Indstilling.

Med Hensyn til Fremtiden kræves ganske sikkert en ny Margarineordning, blandt andet fordi den skal indgaa i Smørrationeringen for at frigive Smør til Eksport. Hvis Fragterne ændres, kræves en ny Sildeordning, dog maa Fiskeriordningen sikkert kunne bortfalde, naar der kan siges at være Petroleum nok til Fiskeriet, og forudsat, at der er Begrænsning for Eksporten, ligesom i saa Fald Fiskernes Tilskud til Redskaber kan høre op.